

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: MUDr. P. K.
proti
žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 21. 2. 2019 č. j. MSK 140407/2018, sp. zn. DSH/29458/2018/Sru, o dopravním přestupku

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 21. 2. 2019 č. j. MSK 140407/2018, sp. zn. DSH/29458/2018/Sru žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a chytrého regionu

zamítnul odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 1. 8. 2018 č. j. SMO/415803/18/DSČ/Pro ve věci přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Tímto rozhodnutím správního orgánu I. stupně byl žalobce uznán vinným tím, že dne 27. 5. 2018 v 15:05 hod., řídil osobní automobil tov. zn. Mercedes – Benz, registrační značky X, v obci Šenov po ulici Těšínská ze směru jízdy od Havírova, křížení ulic Těšínská x K Hájence x Pod Školou, v místě, kde je obecnou právní úpravou stanovena nejvyšší dovolená rychlost v obci na 50 km/h, rychlostí 80 km/h, naměřenou silničním laserovým rychloměrem ProLaser III/PL-DOK II. Po odečtu možné odchylky měřícího zařízení ± 3 km/h, jel rychlostí nejméně 77 km/h, čímž měl překročit nejvyšší dovolenou rychlost v obci nejméně o 27 km/h. Tímto svým jednáním měl žalobce z nedbalosti porušit ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Podle ust. § 125c odst. 5 písm. f) zákona o silničním provozu byl žalobci uložen správní trest pokuty ve výši 2 500 Kč a zároveň byl zavázán k náhradě nákladů řízení spojené s projednáním přestupku paušální částkou 1 000 Kč.

2. Žalobce proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného podal včasnou žalobu, ve které namítal, že mu správní orgán I. stupně svým nezákonným postupem, kdy věc projednal v jeho nepřítomnosti, upřel právo se k obvinění osobně vyjádřit a seznámit se s důkazy, které měly prokázat údajný přestupek. Ústního jednání se neodmítl zúčastnit, naopak trval na své osobní účasti u tohoto jednání. Žalobce uvedl, že u ústního jednání hodlal sdělit závažné skutečnosti týkající se osoby řidiče, které mají vliv na odpovědnost za přestupek ve vztahu k jeho osobě a případně dle obsahu správního spisu uplatnit návrhy na provedení důkazů. Žalobce také namítal, že správní orgán I. stupně nedostatečně a nesprávně zjistil skutkový stav v předmětné věci a žalovaný se nevypořádal se všemi odvolacími námitkami a tím zatížil své rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti.
3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Ve svém písemném vyjádření k podané žalobě ze dne 28. 5. 2019 popíral oprávněnost všech shora uvedených žalobních bodů a odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí.
4. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 2. 2019 č. j. MSK 140407/2018, sp. zn. DSH/29458/2018/Sru, připojeného správního spisu žalovaného téže spisové značky, jakož i z připojeného správního spisu Magistrátu města Ostravy sp. zn. S-SMO/270862/18/DSČ a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ustanovení § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného v souladu s ustanovením § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.
5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázány následující skutečnosti:
 - z oznámení přestupku sepsaného dne 27. 5. 2018, že téhož dne v 15:05 hodin v Šenově, na ulici Těšínská jel žalobce motorovým vozidlem tov. zn. Mercedes -

Benz, RZ X, rychlostí 80 km/h. Totožnost žalobce ověřili policisté podle občanského a řidičského průkazu. Toto oznámení přestupku žalobce podepsal a vyjádřil se do něho;

- z úředního záznamu ze dne 27. 5. 2018 vyhotoveného Městskou policií Šenov, že rychlost byla žalobci změřena silničním laserovým rychloměrem ProLaser III PL-DOK II. Měření bylo prováděno v Šenově na ul. Těšínská, přičemž žalobce byl změřen ze směru od Havířova, na křižovatce ulic Těšínská – K Hájence – Pod Školou. V místě měření motorové vozidlo tov. zn. Mercedes - Benz, RZ X, překročilo nejvyšší dovolenou rychlost v obci 50 km/h, když mu byla naměřena rychlost 80 km/h, po odečtení odchylky 77 km/h. K tomuto úřednímu záznamu je připojen protokol o dopravním přestupku - fotografický snímek č. 3285, který byl pořízen z měření rychlosti rychloměrem, přičemž je na snímku údaj 80 km/h a záběr předmětného vozidla se zřetelně čitelnou RZ X;
 - z ověřovacího listu č. 8012-OL-70356-17 silničního laserového rychloměru ProLaser III/PL-DOK II, že bylo ověření tohoto měřidla provedeno dne 8. 9. 2017 a jeho platnost byla stanovena do 7. 9. 2018;
 - z potvrzení o absolvování školení ze dne 15. 3. 2016, že toto osvědčení opravňuje J. V. – zasahujícího policistu k ovládání měřiče rychlosti ProLaser III včetně dokumentačního zařízení PL-DOK II;
 - z oznámení o zahájení řízení o přestupku a předvolání obviněného k ústnímu jednání ze dne 27. 6. 2018, že správní orgán I. stupně předvolal žalobce k ústnímu jednání na den 24. 7. 2018;
 - z e-mailu ze dne 24. 7. 2018, že A.K. sdělila správnímu orgánu I. stupně, že omlouvá z jednání ve věci přestupku pana K. K tomuto e-mailu byla připojena omluva žalobce (viz níže);
 - z přípisu žalobce - omluvy ze dne 23. 7. 2018, že v něm žalobce uvádí, že mu bylo dne 12. 7. 2018 doručeno předvolání k ústnímu jednání na 24. 7. 2018, ale z důvodu čerpání dovolené v zahraničí se k jednání nemůže dostavit, poprosil správní orgán I. stupně o jiný termín projednání daného přestupku. Tato omluva došla správnímu orgánu I. stupně dne 25. 7. 2018
 - z protokolu o ústním jednání o přestupku před správním orgánem I. stupně ze dne 24. 7. 2018, že se k němu žalobce nedostavil a správní orgán I. stupně ve věci provedl dokazování, přičemž konstatoval, že se žalobce nedostavil k ústnímu jednání bez řádné omluvy;
 - dne 1. 8. 2018 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o přestupku žalobce.
6. Součástí správního spisu správního orgánu I. stupně je blanketní odvolání žalobce ze dne 21. 8. 2018, usnesení správního orgánu I. stupně ze dne 30. 8. 2018, jímž byla žalobci stanovena lhůta pěti pracovních dní k doplnění odvolání, úřední záznam – nahlížení do

spisu, ze kterého se podává, že zmocněnkyně žalobce pořídila fotokopii správního spisu, plná moc ze dne 17. 9. 2017. Dne 27. 9. 2018 bylo odvolání žalobce doplněno. Poté byla věc předložena žalovanému, který, jak shora uvedeno, o ni rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím.

7. V projednávané věci krajský soud především postupoval v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 věty první s.ř.s., podle kterého soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.

8. K jednotlivým žalobním bodům uvedeným v žalobě žalobce uvádí krajský soud následující:

- prvně se krajský soud zabýval otázkou oprávněnosti žalobní námitky, že správní orgán I. stupně svým nezákonným postupem, kdy věc projednal v žalobcově nepřítomnosti, mu upřel právo se k obvinění osobně vyjádřit a seznámit se s důkazy. Žalobce se ústního jednání neodmítl zúčastnit, naopak trval na své osobní účasti u tohoto jednání. Dle jeho názoru omluva byla včasná a řádná. Podle ust. § 80 odst. 4 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, *„k ústnímu jednání správní orgán předvolá účastníky řízení. Ústní jednání lze konat bez přítomnosti obviněného jen tehdy, jestliže byl řádně předvolán a souhlasí s konáním ústního jednání bez vlastní přítomnosti nebo pokud se na předvolání nedostaví bez náležité omluvy nebo bez dostatečného důvodu“*. Z uvedeného zákonného ustanovení je tedy nutno vycházet při posouzení žalobní námitky, tedy toho, zda se žalobce ke konanému jednání správního orgánu I. stupně nedostavil důvodně. Omluva žalobce na ústní jednání, které bylo nařízeno na den 24. 7. 2018, byla doručena správnímu orgánu I. stupně téhož dne. Žalobce ve svém přípisu ze dne 23. 7. 2018 uvedl, že dne 12. 7. 2018 mu bylo doručeno předvolání k ústnímu jednání na den 24. 7. 2018, ve svém odvolání ze dne 27. 9. 2018 uvedl, že si předvolání k ústnímu jednání převzal dne 10. 7. 2018 *„formou vhození do schránky“*. Dle názoru krajského soudu se nemůže jednat o omluvu žalobce učiněnou bezodkladně, jestliže žalobce doručil správnímu orgánu I. stupně svoji omluvu až v den nařízeného ústního jednání – 24. 7. 2018, tedy po více než 10 dnech, kdy se o ústním jednání dozvěděl, když sám žalobce v odvolání uvedl, že *„termín projednání mu kolidoval s již zaplacenou dovolenou“* a v doplnění žalobě uvedl, že na termín 24. 7. 2018 *„měl zakoupený termín do zahraničí a zaměstnavatelem povolené čerpání řádné dovolené na zotavenou“*. Z výše uvedeného je tedy patrné, že žalobce o dané zahraniční dovolené věděl již před doručením oznámení o zahájení řízení o přestupku a předvolání ho k ústnímu jednání, přesto svou omluvu z uvedeného jednání doručil správnímu orgánu I. stupně až v den konání tohoto jednání – tedy tuto omluvu nelze považovat za včasnou. Žalobcova omluva nebyla ani náležitá, jak již Nejvyšší správní soud uvedl ve svém rozsudku ze dne 27. 8. 2015 č. j. [9 As 69/2015-20](#), že má-li jít o náležitou omluvu, musí v ní být dostatečně konkrétním způsobem předestřen důležitý důvod, pro který není účast na ústním jednání možná. Řádné doložení důvodů omluvy je přitom věcí toho, kdo se z jednání omlouvá. Žalobce ve své omluvě jen obecně a zcela nekonkrétně uvedl, že *„z důvodu čerpání dovolené v zahraničí se k jednání nemůžu dostavit“*, přičemž, jak už uvedl žalovaný v žalobou

napadeném rozhodnutí, žalobce tuto svou omluvu – tvrzení nedoložil, tudíž omluva žalobce nemohla být akceptována, neboť pouhá informace o čerpání dovolené v zahraničí není automaticky vážným důvodem omluvy z jednání o přestupku. Krajský soud podotýká, že ani správní orgán I. stupně ani žalovaný netvrdil, že by žalobcova omluva byla obstrukční, nelze ovšem akceptovat omluvu, která nebyla včasná a náležitá. Lze také poukázat na skutečnost, že žalobce na jednu stranu trvá na tom, že nekonáním ústního jednání před správním orgánem I. stupně bylo zasaženo do jeho práv na řádnou obhajobu, a přitom následně výslovně souhlasil s upuštěním od ústního jednání v řízení před správním soudem (viz č. l. 29 spisu zdejšího soudu), v němž mohl svá procesní práva v plném rozsahu uplatnit, což vykazuje na jistou účelovost žalobcovy argumentace týkající se omluvy z ústního jednání. K tvrzení, že správní orgán I. stupně vydal rozhodnutí o přestupku až dne 1. 8. 2018, když se ústní jednání konalo dne 24. 7. 2018, je třeba uvést, že nebylo povinností správního orgánu I. stupně rozhodnout o přestupku v rámci jednání dne 24. 7. 2018 či bezprostředně po jeho skončení (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. června 2016 č. j. 5 As 211/2014-23). K tomu, že žalovaný vydal žalobou napadené rozhodnutí dne 21. 2. 2019 tedy po více jak 6 měsících od vydání rozhodnutí prvostupňového, krajský soud uvádí, že lhůta pro vydání správního rozhodnutí je lhůtou toliko pořádkovou a tato skutečnost nemůže mít vliv na zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí;

- žalobce obecně namítal, že „*vadný postup správního orgánu má za následek nedostatečně a nesprávně zjištěný skutkový stav*“. K tomu krajský soud uvádí, že prvoinstanční správní orgán se věcí podrobným způsobem zabýval, jak je zřejmé z odůvodnění jeho rozhodnutí, přičemž ke stejným závěrům dospěl i žalovaný. Krajský soud se se závěry správních orgánů plně ztotožňuje, a proto na ně v dalším i plně odkazuje, neboť jinak by jen jinými slovy opakoval totéž. Krajský soud dospěl k závěru, že přestupkové jednání žalobce bylo dostatečně zdokumentováno a prokázáno. Oznámení přestupku ze dne 27. 5. 2018, úřední záznam z téhož dne, snímek z rychloměru č. 3285, ověřovací list č. 8012-OL-70356-17 ze dne 8. 9. 2017, potvrzení o absolvování školení ze dne 15. 3. 2016 byly za daných okolností dostatečné k objasnění skutkového stavu věci. Žalobce ve své žalobě také uvedl, že rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné a že se žalovaný nevypořádal se všemi odvolacími námitkami. Takto obecně a nekonkrétně formulované žalobní body bez bližšího odůvodnění nemohl krajský soud přezkoumávat.

9. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud shledal žalobu žalobce jako nedůvodnou a v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl, přičemž v této věci rozhodl rozsudkem bez jednání se souhlasem účastníků řízení podle § 51 odst. 1 s.ř.s.
10. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné prokazatelné náklady nevznikly.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 21. dubna 2020

JUDr. Petr Indráček
samosoudce